

บทความที่ 4

การใช้อำนาจเหนือตลาด อย่างไม่เป็นธรรม

สารบัญ

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนีอตสาดทำอะไรไม่ได้บ้าง	1
การกระทำต้องห้ามของผู้มีอำนาจหนีอตสาดมีอะไร	2
การกระทำที่มีขอบเขตอย่างไรบ้าง	3
• การกำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรม	3
• ไม่ทำการขายถูกเกินไปจึงผิดกฎหมาย	4
• การกำหนดราคาที่สูงเกินไประบบทกับโครงสร้างพื้นฐาน	5
• การเลือกปฏิบัติทางด้านราคายังไง	6
• การกำหนดราคารูปแบบอื่น ๆ	6
• การกำหนดเงื่อนไขบางประการก็ถือว่ามีความผิดได้เช่นกัน	7
• การกำหนดเงื่อนไขด้านปริมาณที่แตกต่างระหว่างลูกค้า	7
• การกำหนดเงื่อนไขให้ต้องทำธุกรรมกับตนเท่านั้น	7
• การกำหนดเงื่อนไขให้คู่ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นพ่วงด้วย	8
• การกำหนดเงื่อนไขด้านราคา	9
• การปฏิเสธการจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้คู่ค้า	9
• การระงับ ลด จำกัด และการทำลาย เพื่อลดปริมาณ	10
• การแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่น	10
หากฝ่าฝืนจะมีความผิดอย่างไรบ้าง	11
บทสรุป	11

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាត กำឡើបានដីប៉ាង

โดยทั่วไปในทางการค้า ผู้ประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นรายใหญ่หรือรายเล็กต่างก็มีเครื่องภาพในการประกอบธุรกิจ แต่ในความเป็นจริง ผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่มักจะใช้ความได้เปรียบของตนเลือกใช้กลยุทธ์หรือวิธีการในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกินขอบเขตและกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นตลอดจนผู้บริโภค กรณีเช่นนี้ กวามหมายจึงต้องเข้ามากำหนดดูแลโดยการกำหนดกฎหมายให้มีความชัดเจนว่า พฤติกรรมใดบ៉ាងที่ผู้ประกอบธุรกิจสามารถทำได้ พฤติกรรมใดที่ต้องห้าม

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีขนาดใหญ่และมีสถานะเป็น “ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាត” ตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะต้องตอกย้ำให้กฏติกาที่เรียกว่า “การใช้อำนาจหนេតលាតอย่างไม่เป็นธรรม” ซึ่งการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាតนั้นยังไม่ผิดกฎหมาย แต่ถ้ามีพฤติกรรมหรือการกระทำที่ต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดก็จะมีความผิด หรืออาจสรุปได้ว่า จะต้องมีครบทั้ง 2 องค์ประกอบถึงจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 มาตรา 50 กล่าวคือ ในขั้นตอนแรกจะเป็นการพิจารณาองค์ประกอบแรกในด้านโครงสร้างตลาด โดยพิจารณาจากขนาดความใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจรายนั้นในตลาด กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจรายนั้นเข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាតหรือไม่ ซึ่งจะมีทั้งกรณีรายเดียวและหลายราย ตามเงื่อนไขในประกาศคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាត พ.ศ. 2561 กำหนด หากเข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតលាត ก็จะพิจารณาในขั้นตอนต่อมาซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สองในด้านพฤติกรรมว่า เป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่เหตุผลอันสมควรตามที่มาตรา 50 (1) ถึง (4) ระบุไว้ หรือไม่ หากครบทั้ง 2 องค์ประกอบก็จะมีความผิดตามกฎหมายและต้องรับโทษอาญา

การกระทำการที่มีเจตนาจاهนีอุตสาหกรรม เป็นไรบ้าง

โดยทั่วไป เป้าหมายในการทำธุรกิจสำหรับผู้ประกอบธุรกิจต่างพยายามใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่สูจิตเพื่อให้ได้ลูกค้าหรือผลกำไรให้มากที่สุด และในบางครั้งอาจส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นต้องออกใจจากตลาดอันเนื่องมาจากไม่สามารถแข่งขันได้ลักษณะเช่นนี้ กฎหมายจะไม่เข้าไปแทรกแซงหรือควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เพราะว่าเป็นผลมาจากการเหตุผลในด้านประสิทธิภาพในการแข่งขันในตลาด แต่กฎหมายจะเข้ามาทำหน้าที่กำกับดูแลเฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดใช้พฤติกรรมในการประกอบธุรกิจในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควรเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น การกระทำการที่มิชอบ (abuse) ซึ่งเป็นการกระทำการที่ห้าม

การกระทำการที่มิชอบในที่นี้ ในมาตรา 50 (1) ถึง (4) ได้ใช้คำว่า “อย่างไม่เป็นธรรม” และ “โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร” เป็นเกณฑ์การพิจารณาความผิด ซึ่งอาจแบ่งประเภทของการกระทำการที่มิชอบออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

- การกระทำการที่มิชอบที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นซึ่งมีสถานะเป็นคู่แข่งขัน
- การกระทำการที่มิชอบในลักษณะที่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทั้งต่อคู่ค้าของตนและผู้บริโภค การกระทำการที่มิชอบต่อคู่ค้าจะเป็นการกำหนดเงื่อนไขหรือปีบบังคับให้คู่ค้าต้องตกลอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบและจำกัดทางเลือก และการกระทำการที่มิชอบต่อผู้บริโภคจะมีลักษณะเป็นการเอาเปรียบและจำกัดทางเลือกผู้บริโภคในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไม่เป็นธรรม

การกระทำการที่มิชอบ

กัดกันคู่แข่ง
(Exclude)

แสวงหาผลประโยชน์
(Exploit)

การกระทำที่มีชอบมีอะไรบ้าง

พฤติกรรมต้องห้ามสำหรับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามที่กฎหมายกำหนดจะมีทั้งหมด 4 ลักษณะใหญ่ ๆ โดยเป็นพฤติกรรมที่กระทบต่อคู่แข่งขันโดยตรง คู่ค้า รวมถึงผู้บริโภคด้วย และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้มาตรา 50 คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงได้ออก “ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำการที่ต้องห้ามของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกสั้น ๆ ว่า “ประกาศแนวทางปฏิบัติการกระทำการที่ต้องห้ามตามมาตรา 50”)” เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถเข้าใจถึงสาระสำคัญของมาตรา 50 ว่ามีการกระทำใดบ้าง ที่ต้องห้ามตามกฎหมาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การกำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรม

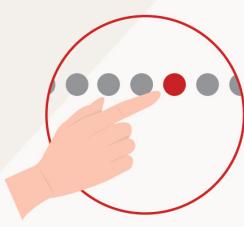
พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 มาตรา 50 (1) ได้กำหนดห้ามผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด “กำหนดราคาหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม” สามารถอธิบายได้ว่า การกำหนดราคาไม่ว่าจะเป็นราคารับซื้อหรือราคายาที่ไม่เป็นธรรมจะกระทำได้ และราคานั้นรวมถึงราคาของบริการด้วย การกำหนดหรือรักษาระดับราคาที่ไม่เป็นธรรม สามารถจำแนกออกได้เป็น 4 กรณี ได้แก่

1) การกำหนดราคา
ที่ต่ำเกินสมควร

2) การกำหนดราคา
ที่สูงเกินสมควร

3) การกำหนดราคา
ในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ

4) การกำหนดราคา
ในรูปแบบอื่น ๆ

ซึ่งพฤติกรรมทั้ง 4 กรณีต่างส่งผลกระทบต่อคู่แข่งขัน คู่ค้าและผู้บริโภค แล้วแต่กรณี

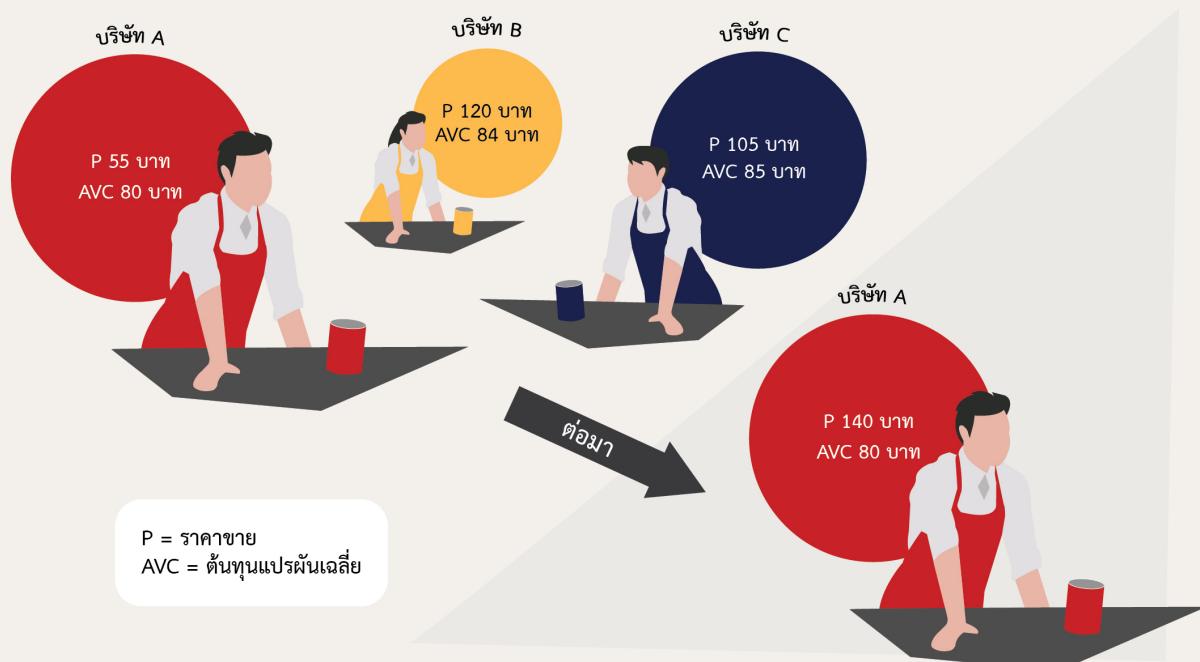
ทำไมการขายถูกเกินไปจึงผิดกฎหมาย?

การกำหนดราคาที่ต่ำเกินสมควร แม้ผู้บริโภคจะไม่ได้รับผลกระทบ แต่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นที่เป็นคู่แข่งขันจะได้รับผลกระทบโดยตรง กฎหมายจึงให้ความสำคัญกับการกำหนดราคาในลักษณะที่ต่ำเกินสมควรด้วย การพิจารณาว่าเป็นกำหนดราคาที่ต่ำเกินสมควรหรือไม่นั้น หัวใจสำคัญในกรณีนี้จะอยู่ที่ “ต้นทุน” ว่าจะใช้เงินทั้งต้นทุนอะไรในการพิจารณาความผิดซึ่งประกาศแนวทางปฏิบัติการกระทำต้องห้ามตามมาตรา 50 ได้กำหนดประเภทของต้นทุนที่จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณา 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรกเป็นต้นทุนที่เรียกว่า “ต้นทุนรวมเฉลี่ย (Average Total Cost; ATC)” ซึ่งเป็นต้นทุนรวมเฉลี่ยต่อหน่วยของผลผลิต เป็นการนำต้นทุนคงที่เฉลี่ยและต้นทุนแปรผันเฉลี่ยมารวมกัน และประเภทที่สอง เรียกว่า “ต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (Average Variable Cost; AVC)” จะเป็นต้นทุนที่ไม่รวมต้นทุนคงที่เฉลี่ย ซึ่งจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าต้นทุนรวมเฉลี่ย

รูปแบบของการกำหนดราคาในระดับที่ต่ำกว่าทุนซึ่งอาจเข้าข่ายมีความผิดตามกฎหมายการแข่งขันทางการค้าจะมี 2 รูปแบบด้วยกัน

การกำหนดราคายำต่ำกว่าทุนในระดับที่ต่ำมากเกินไป

กรณีแรก เป็นการกำหนดราคาในลักษณะที่ต่ำมากโดยมีเจตนาเพื่อกำจัดคู่แข่งขันให้ออกไปจากตลาด (predatory pricing) กฎหมายได้กำหนดให้ใช้เงินทั้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) ใน การพิจารณาความผิด หากราคาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่สามารถอธิบายได้ในระยะเวลานั้นที่ส่งผลกระทบต่อตลาดหรือคู่แข่งขัน ก็จะมีความผิดแต่อาจมีข้อยกเว้นในบางประการ ไม่ว่าจะเป็นการลดราคางานค้ากรณีที่ใกล้หมดอายุ ช่วงเทศกาลการลดราคางานค้า หรือการส่งเสริมการขายในการแนะนำสินค้าชนิดใหม่เข้าสู่ตลาด เช่น บริษัท A มีต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) ในสินค้าของตนเองในราคา 80 บาท แต่ตั้งราคาขายสินค้าไว้ที่ราคา 55 บาท กรณีนี้ในเบื้องต้น บริษัท A อาจเข้าข่ายมีความผิดเนื่องจากมีเจตนาที่จะกำจัดคู่แข่งขันรายอื่นให้ออกไปจากตลาดเนื่องจากขายต่ำกว่าต้นทุนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การกำหนดราคาขายต่ำกว่าต้นทุนโดยทั่วไป

กรณีที่สอง เป็นการกำหนดราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนรวมเฉลี่ย (ATC) แต่สูงกว่าต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) ซึ่งจะเรียกว่า เป็นการกำหนดราคาขายต่ำกว่าต้นทุน (below-cost price) เมื่อเทียบกับกรณีแรกแล้ว จะเห็นได้ว่าระดับความผิดกฎหมาย จะมีความรุนแรงมากกว่า แต่ทั้งนี้ก็มีความจำเป็นต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงอื่น ๆ เพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นเหตุผลและวัตถุประสงค์ ในการตั้งราคาดังกล่าว เช่น จากตัวอย่างข้างต้น บริษัท A มีต้นทุนรวมเฉลี่ย (ATC) คิดเป็น 100 บาท แต่ตั้งราคาจำหน่ายสินค้า ไว้ที่ 90 บาท ซึ่งเป็นราคาที่อยู่ระหว่างต้นทุนรวมเฉลี่ย (ATC) คือ 100 บาท และต้นทุนแปรผันเฉลี่ย (AVC) คือ 80 บาท บริษัท A อาจมีความผิดในกรณีนี้ด้วยเช่นกันหากไม่สามารถอธิบายถึงเหตุผลอันสมควรได้

จะจังงง ๆ ขายดีสุด ๆ จริง ๆ

การกำหนดราคาที่สูงเกินไประหว่างกับใคร

การกำหนดราคาที่สูงเกินไปอย่างไม่เป็นธรรม จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อคู่แข่งขัน คู่ค้าและผู้บริโภค ในประกาศแนวทางปฏิบัติการกระทำด้านห้ามตามมาตรา 50 ได้อธิบายว่า เป็นการกำหนดราคาขายที่มีผลให้ได้รับกำไรสูงกว่าปกติหรือสูงกว่ากำไรที่เคยได้รับ โดยพิจารณาการกำหนดราคาขายหรืออัตรากำไรจากผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นเทียบเคียงกันในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น จากตัวอย่างข้างต้น บริษัท A แต่เดิมเคยตั้งราคาจำหน่ายสินค้าไว้ที่ 120 บาท แต่เมื่อเห็นว่าเป็นโอกาสทองที่จะฉวยโอกาสจากผู้บริโภคในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จึงตั้งราคาขึ้นมาเป็น 250 บาท กรณีนี้อาจเข้าข่ายความผิดได้ หากไม่มีเหตุผลอันสมควรในการขึ้นราคา และคณะกรรมการฯ จะเปรียบเทียบจากกำไรของบริษัท A เองที่เคยได้รับ และเปรียบเทียบ กับบริษัทรายอื่นในตลาดเดียวกัน รวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาว่ามีความผิดหรือไม่ หรือกรณีที่บริษัท A และบริษัท B เป็นผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูป โดยบริษัท A มีขนาดใหญ่กว่า บริษัท B มาก บริษัท A มีการเสนอราคาซื้อวัสดุดิบที่สำคัญ ซึ่งหาได้ยากจากบริษัท C ในราคาน้ำหนักต่ำกว่าปกติที่ผ่านมา แต่ยังคงจำหน่ายสินค้าในราคเดิม ทำให้บริษัท B ไม่สามารถ หาซื้อวัสดุดิบในราคาก่อตัวได้ หากสามารถซื้อได้ จะมีต้นทุนวัสดุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นมากและส่งผลให้ต้องจำหน่ายสินค้าที่สูงขึ้นตามไปด้วย จึงทำให้บริษัท B ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัท A ได้ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม

การเลือกปฏิบัติทางด้านราคายังไง

ในบางครั้ง ผู้ประกอบธุรกิจอาจใช้กลยุทธ์ทางการตลาดการเลือกปฏิบัติทางด้านราคา หรืออาจเรียกว่าเป็นการตั้งราคาแบบเลือกปฏิบัติ (price discrimination) ก็ได้ การตั้งราคาแบบเลือกปฏิบัติจะเป็นการใช้วิธีการตั้งราคาของสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันในราคาน้ำที่แตกต่างกันสำหรับผู้ซื้อแต่ละรายหรือแต่ละกลุ่ม การเลือกปฏิบัติทางด้านราคาย่างไม่เป็นธรรมอาจแบ่งออกเป็น 2 กรณี ได้แก่

กรณีแรก เป็นการกำหนดราคาสินค้าหรือบริการชนิดเดียวกันแต่ขายให้ในราคาน้ำที่ต่างกัน โดยไม่มีเหตุผลจากต้นทุนปริมาณ คุณภาพ และไม่มีเหตุผลอันสมควร เช่น บริษัท A ผลิตและขายเครื่องดื่มน้ำโซดาโดยกำหนดเงื่อนไขว่า ถ้าซื้อสินค้าจำนวนตั้งแต่ 100 ขวดขึ้นไป ผู้ซื้อจะซื้อได้ราคาวัดละ 40 บาท แต่ปรากฏว่า ร้านค้า B ส่งซื้อจำนวน 100 ขวด ในราคาวัดละ 40 บาท ส่วนร้านค้า C ส่งซื้อจำนวน 100 ขวดพอดี แต่กลับซื้อได้ราคาวัดละ 50 บาท กรณีนี้บริษัท A อาจถือว่า มีความผิดเนื่องจากการเลือกปฏิบัติทางด้านราคาน้ำที่ปราศจากเหตุผลอันสมควร

กรณีที่สอง เป็นการกำหนดราคาน้ำที่กับลูกค้าต่างรายที่ซื้อในปริมาณไม่เท่ากัน แม้ว่าจะมีต้นทุน และคุณภาพที่ไม่แตกต่างกันและไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยกำหนดให้ร้านค้า A ซื้อเครื่องดื่มน้ำโซดาจำนวน 100 ขวด ในราคาวัดละ 40 บาท แต่ให้ร้าน B ซื้อเครื่องดื่มน้ำโซดาเพียง 10 ขวด ได้ในราคาวัดละ 40 บาทด้วย ส่งผลให้ต้นทุนของร้านค้า A สูงกว่า ร้านค้า B กรณีนี้ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติทางด้านราคาน้ำที่ชั่นกัน

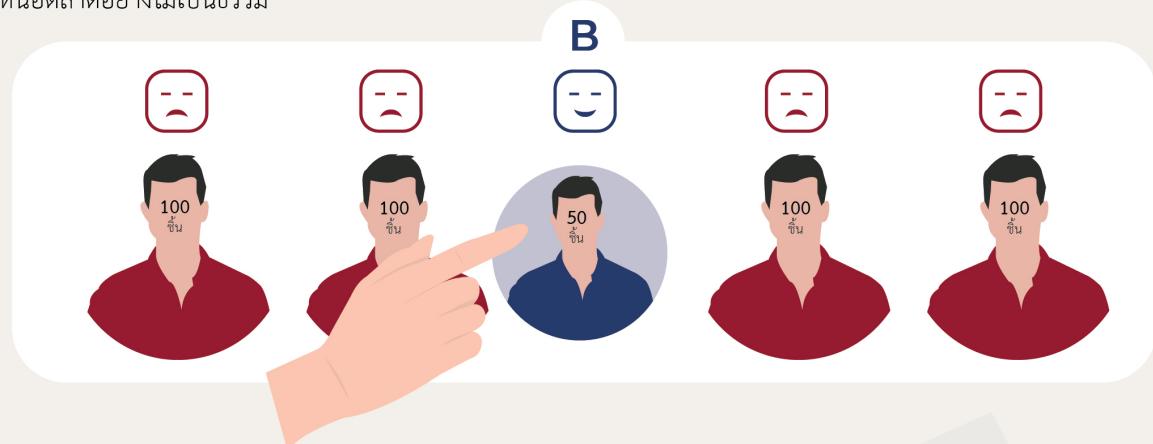
การกำหนดราคารูปแบบอื่น ๆ

ที่อาจเป็นการใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม

นอกจากการกำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรมตามมาตรา 50 (1) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 แล้ว กฎหมายยังกำหนดห้ามการกำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมต่อคู่ค้าไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมอีกด้วย การกำหนด “เงื่อนไข” โดยผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนែតลาดึงอาจมีความผิด เนื่องจากเป็นการจำกัดทางเลือกของคู่ค้าซึ่งไม่มีเหตุผล อันสมควรและส่งผลต่อระบบการแข่งขันในตลาด รูปแบบการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมที่กฎหมายกำหนดห้ามมีหลายรูปแบบ เช่น

การกำหนดเงื่อนไขด้านปริมาณที่แตกต่างระหว่างลูกค้า

ตัวอย่างเช่น บริษัท A กำหนดเงื่อนไขการขายสินค้าว่าคู่ค้าทุกรายต้องซื้อสินค้าจำนวนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าจำนวน 100 ชิ้น แต่บริษัท B สามารถซื้อสินค้าจากบริษัท A ได้จำนวน 50 ชิ้น ซึ่งแตกต่างจากคู่ค้ารายอื่น ลักษณะนี้จึงเป็นการใช้อำนาจหนែตladodอย่างไม่เป็นธรรม

การกำหนดเงื่อนไขให้ต้องทำธุรกรรมกับตนเท่านั้น

การกำหนดเงื่อนไขให้ร้านค้าซึ่งเป็นคู่ค้าต้องซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการจากตนเท่านั้น โดยกำหนดห้ามคู่ค้าทำธุรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นซึ่งเป็นคู่แข่งขันกับตน หากคู่ค้ารายใดฝ่าฝืนไปจำหน่ายสินค้าของคู่แข่งขัน ก็จะปฏิเสธการทำธุรกรรมกับคู่ค้ารายนั้น หรือขายสินค้าในราคาที่เพิ่มสูงขึ้นมากกว่าคู่ค้ารายอื่น เช่น บริษัท A เป็นผู้ผลิตเครื่องดื่มน้ำโซดาและจำนำ่ายให้กับร้านค้า B โดยกำหนดเงื่อนไขห้ามร้านค้า B จำหน่ายสินค้าเครื่องดื่มน้ำโซดาของผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นซึ่งเป็นคู่แข่งขัน นอกจากตนเท่านั้น

ขายแต่ยี่ห้อ A เท่านั้น
ถ้าไม่ดำเนิน จะไม่ส่งสินค้า A
ให้ออกต่อไป !

ผู้ผลิต A บังคับตีคลื่นรด่าง ๆ
ไม่ให้ขายยี่ห้ออื่น
ถ้าไม่ดำเนินจะลงโทษ

การกำหนดเงื่อนไขให้คู่ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นพ่วงด้วย

การบังคับให้คู่ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการอื่นที่คู่ค้าไม่ต้องการพ่วงไปกับสินค้าหรือบริการที่คู่ค้าต้องการ โดยทั่วไป การบังคับขายพ่วง จะเป็นการกำหนดเงื่อนไขในทางตรง และในบางกรณี แม้จะไม่ใช้วิธีการบังคับขายพ่วงโดยตรง แต่ก็อาจขายพ่วงทางอ้อมได้เช่นกัน โดยกำหนดว่า ถ้าแยกซื้อ ผู้ซื้อ (คู่ค้า) จะต้องซื้อในราคาน้ำยา ไม่มีเหตุผลอันสมควร เช่น บริษัท A เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำโซดาซึ่งมีส่วนแบ่งตลาด 60% ซึ่งเป็นที่นิยมและมีความต้องการในตลาดสูง จึงทำให้สินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในขณะเดียวกันบริษัท A ก็ได้เริ่มผลิตและจำหน่ายในตลาดเครื่องดื่มน้ำแร่รرمชาติ ซึ่งในช่วงแรกของการเข้าสู่ตลาด เครื่องดื่มน้ำแร่รرمชาติของบริษัท A ยังไม่เป็นที่รู้จักในตลาดเท่าไรนัก และมีส่วนแบ่งตลาด เครื่องดื่มน้ำแร่รرمชาติแค่เพียง 5% เท่านั้น บริษัท A จึงใช้กลยุทธ์การบังคับขายพ่วงเครื่องดื่มน้ำโซดาและเครื่องดื่มน้ำแร่รرمชาติเข้าด้วยกัน ทำให้คู่ค้าไม่มีทางเลือกที่จะแยกซื้อเฉพาะเครื่องดื่มน้ำโซดาได้ การกระทำเช่นนี้จะทำให้เครื่องดื่มน้ำแร่รرمชาติของบริษัท A มีส่วนแบ่งตลาดสูงขึ้นโดยอัตโนมัติ เพราะเป็นผลมาจากการใช้วิธีการบังคับขายพ่วง ซึ่งส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนที่จำหน่ายน้ำดื่มแร่รرمชาติมียอดจำหน่ายหักลง

ซื้อน้ำโซดา A อย่างเดียว
ต้องจ่ายแพงกว่า
ซื้อพ่วงมาก

อยากได้น้ำโซดา A
ต้องซื้อน้ำแร่ A พ่วงด้วย

ผลกระทบโดยอุดข่าย
น้ำแร่ B ตกต่ำมาก

แยก

พ่วง

100 ขวด
5,500 บาท
(ขวดละ 55 บาท)

100 ขวด
4,000 บาท
(ขวดละ 40 บาท)

100 ขวด
2,000 บาท
(ขวดละ 20 บาท)

100 ขวด
3,000 บาท
(ขวดละ 30 บาท)

การกำหนดเงื่อนไขด้านราคา

การกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับราคากำลังมีหลายรูปแบบด้วยกัน การกำหนดเงื่อนไขด้านราคานี้ที่เข้าข่ายผิดกฎหมายในระดับที่รุนแรงที่สุด คือ การกำหนดราคายาท์ต่อ (resale price maintenance) ซึ่งหมายถึง เป็นการกำหนดเงื่อนไขให้คู่ค้าต้องจำหน่ายสินค้าหรือบริการในราคายาท์ที่ต่ำกว่าราคากำลัง เช่น จากตัวอย่างเครื่องดื่มน้ำโซดาข้างต้น บริษัท A ผลิตเครื่องดื่มน้ำโซดาโดยจำหน่ายในราคาระยะห่าง 35 บาท ซึ่งโดยปกติแล้วร้านค้า B ร้านค้า C และร้านค้า D ย้อมมีสวีเตอร์ในการกำหนดราคายาท์น้ำร้านตามที่ตั้งกำหนด แต่หากบริษัท A กำหนดเงื่อนไขและบังคับให้ร้านค้าทั้ง 3 ร้านต้องขายเครื่องดื่มน้ำโซดาในราคายาท์ที่บริษัท A กำหนดไว้เท่านั้น คือ แต่ละร้านต้องขายในราคาวงละ 40 บาท ห้ามขายสูงหรือต่ำกว่าราคากำลัง ซึ่งส่งผลให้เครื่องดื่มน้ำโซดาของบริษัท A ไม่ว่าจะซื้อที่ร้านใดก็ตาม ผู้ซื้อต้องซื้อในราคาวงละ 40 บาทเท่านั้น เนื่องจากร้านค้าทั้ง 3 ร้านไม่สามารถกำหนดราคาน้ำร้านได้ การกระทำเช่นนี้เรียกว่า “การกำหนดราคายาท์” ซึ่งเป็นการจำกัดการแข่งขันด้านราคาระหว่างคู่ค้า เป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

ส่วนการกำหนดเงื่อนไขด้านราคาน้ำร้านนั้น ๆ แต่กฎหมายก็ถือว่ามีความผิดเช่นกัน ได้แก่ การกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับส่วนลดของราคางานค้าหรือบริการ โดยการกำหนดเงื่อนไขให้คู่ค้าต้องซื้อสินค้าหรือบริการเป็นจำนวนมากเกินความจำเป็น มิเช่นนั้นจะไม่ได้รับส่วนลด

การปฏิเสธการจำหน่ายสินค้าหรือบริการให้คู่ค้า

สำหรับการปฏิเสธที่จัดขายสินค้าหรือบริการให้คู่ค้านั้น โดยทั่วไปผู้ซื้อและผู้ขายย่อมมีสวีเตอร์ที่จะขายหรือไม่ขายสินค้าได้ ซึ่งเป็นกรอบที่กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนด แต่ในทางการค้าแล้ว หากผู้ประกอบธุรกิจปฏิเสธไม่ทำธุรกรรมกับคู่ค้าของตนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรก็อาจเข้าข่ายมีความผิดได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาว่าคู่ค้ามีทางเลือกอื่นหรือไม่ประกอบการพิจารณาความผิด เช่น บริษัท A ปฏิเสธการจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำโซดาให้กับร้านค้า B โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กรณีนี้ เมื่อบริษัท A จะปฏิเสธไม่จำหน่ายสินค้าให้ร้านค้า B ก็ตาม แต่ถ้ายังไม่สามารถลดต่ำลงได้ บริษัท A มีความผิด ซึ่งต้องพิจารณาจากปัจจัยอื่นด้วย เช่น ร้านค้า B สามารถหาบริษัทที่ผลิตเครื่องดื่มน้ำโซดารายอื่นทดแทนทั้งทางด้านราคา ด้านปริมาณ และด้านคุณภาพได้หรือไม่

เราจะลดการผลิตลงครึ่งหนึ่ง

การระงับ ลด จำกัด และการกำลาย เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

มาตรา 50 (3) ได้กำหนดห้ามผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้
(ก) ระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร และ (ข) ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ (ก) หรือ (ข) ต่างเป็นการควบคุมปริมาณ ของสินค้าให้ต่ำกว่าความต้องการในตลาด ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบการแข่งขันในตลาด เช่น บริษัท A เป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดในตลาดสินค้าชนิดหนึ่งซึ่งในตลาดสินค้านั้นมีความต้องการสินค้าเดือนละ 1 ล้านชิ้น แต่บริษัท A ทำการผลิตและจำหน่ายสินค้าเพียง 5 แสนชิ้น และผู้ผลิตที่เป็นคู่แข่งรายอื่นไม่สามารถผลิตและจำหน่ายทดแทนได้ เพื่อให้เกิดการขาดแคลน จะได้ปรับราคาให้เพิ่มสูงขึ้น

การแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่น

มาตรา 50 (4) ให้บัญญัตไว้ว่าด้วย ว่า ห้ามผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดใช้วิธีการแทรกแซงการประกอบธุรกิจ ของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งต้องเป็นการแทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นที่มิใช่ธุรของตน การแทรกแซง ในลักษณะนี้เป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อทั้งคู่แข่งขันและคู่ค้า เช่น ห้ามนิเทศบริษัทรับจ้างขนส่งสินค้าให้บริการขนส่งสินค้า แก่คู่แข่งขัน หรือโดยการส่งพนักงานของตนเข้าไปก่อการหรือขัดขวางในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อมิให้ลูกค้าสามารถซื้อสินค้า จากคู่แข่งขันของตนได้

หากฝ่าฝืนจะมีความผิดอะไรบ้าง?

หากผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតតាតមีการกระทำที่เป็นไปตามข้อหนึ่งข้อใดในมาตรา 50 (1) (2) (3) และ (4) ก็จะมีความผิดทางอาญา โดยมาตรา 72 ได้กำหนดโทษว่าต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 10% ของรายได้ในปีที่กระทำความผิด หรือหักจำทั้งปรับ ส่วนในกรณีที่เป็นความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท หรือหักจำทั้งปรับ

นอกจากนี้ กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล มาตรา 77 ได้กำหนดโทษว่าถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำการของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและจะเร้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้น กระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตามมาตรา 79 ซึ่งหมายถึงการเปรียบเทียบปรับทางอาญา และ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้อ้วคดีเลิกกันตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทสรุป

แม้การมีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจหนេតតាតด้วยไม่ผิดกฎหมาย แต่ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องให้ความระมัดระวัง ไม่ใช่การกระทำการตามที่มาตรา 50 (1) - (4) กำหนดไว้ เนื่องจากเป็นการกระทำที่มีข้อบก ซึ่งส่งผลกระทบต่อคู่แข่งขัน คู่ค้าและผู้บริโภค และหากไม่แน่ใจว่าการกระทำการของตนเข้าข่ายผิดกฎหมายหรือไม่ สามารถยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีคำวินิจฉัย เป็นการล่วงหน้าได้ตามกฎหมายกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

พฤติกรรมกี่

กำหนดราคาที่ไม่เป็นธรรม

ราคาที่ต่ำเกินสมควร
(predatory pricing,
sale below cost)

ราคาที่สูงเกินสมควร
(excessive pricing)

ราคainลักษณะเลือกปฏิบัติ
(price discrimination)

กำหนดราคainรูปแบบอื่น ๆ

กำหนดเงื่อนไขในลักษณะ
ที่ไม่เป็นธรรมต่อคู่ค้า

เงื่อนไขด้านปริมาณที่แตกต่าง
ระหว่างลูกค้า

ต้องทำธุรกรรมกับตนเท่านั้น
(exclusive dealing)

ต้องซื้อสินค้า/บริการอื่นเพ่วงด้วย
(tying sale)

กำหนดราคายาทต่อ
(resale price maintenance)

ปฏิเสธการจำหน่ายสินค้าหรือ
บริการให้คู่ค้า (refusal to deal)

หากฝ่าฝืนจะต้องรับโทษอาญา

ต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 10 %
ของรายได้ในปีที่กระทำการผิด หรือหักจำทั้งปรับ
ในกรณีที่เป็นการกระทำการผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ
ต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท หรือหักจำทั้งปรับ

ฯด

หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดได้ตลาดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพแวดล้อมของตลาดมาประกอบการพิจารณา

ก ที่ห้ามกระทำ

การระจับ ลด จำกัด
และการกำราบ เพื่อผลประโยชน์
ให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

การแทรกแซง
การประกอบธุรกิจของผู้อื่น

ระงับ ลด หรือจำกัดการบริการ
การผลิต การซื้อ การจำหน่าย
การส่งมอบ การนำเข้า
มาในราชอาณาจักร
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า

กรณีการกระทำการผิดเป็นนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ
หรือการกระทำการบุคคลที่มีหน้าที่สั่งการ แต่ละเร้นไม่สั่งการ
จะเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษด้วย

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ มีอำนาจเปรียบเทียบได้
เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ
ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าได้เลิกกันตาม
บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

**เอกสารเผยแพร่ข้อมูลความรู้
เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการไฟฟ้านational ค่า พ.ศ. 2560
จำนวน 8 บทความ**

1. องค์กรกำกับดูแลการแห่งขันทกิจการค้า
 2. การวิเคราะห์ขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด
 3. ผู้มีอำนาจหนือตลาดและปัจจัยสภาพการแห่งขัน
 4. การใช้อำนาจหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม
 5. การรวมธุรกิจ
 6. การกระทำการร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจ
 7. การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม
 8. กรณีศึกษาคำวินิจฉัย “คดีฟักทอง”

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า OFFICE OF TRADE COMPETITION COMMISSION

กี่ปีก็ชา : คุณจะอบรมการด้านการส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า

จัดทำโดย : ฝ่ายเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ໂທ 0 2199 5411 ອົນໄສ advocacy@otcc.or.th

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (สค.)
Office of Trade Competition Commission (OTCC)

0 2199 5400

 www.otcc.or.th

info@otcc.or.th

Website

Fanpage

Line Official

YouTube